

podni

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

9.11.2011

B7-0581/2011

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w odpowiedzi na pytania wymagające odpowiedzi ustnej B7-0000/00 i B7-0000/00

złożony zgodnie z art. 110 ust. 5 Regulaminu

w sprawie wkładu Wspólnej Polityki Rybołówstwa w wytwarzanie dóbr publicznych

João Ferreira, Patrick Le Hyaric, Willy Meyer, Nikolaos Chountis, Kyriacos Triantaphyllides, Takis Hadjigeorgiou, Jacky Henin
w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

RE\883093PL.doc

PE472.792v01-00

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie wkładu Wspólnej Polityki Rybołówstwa w wytwarzanie dóbr publicznych

Parlament Europejski,

- A. mając na uwadze strategiczne znaczenie sektora rybołówstwa dla sytuacji społeczno-gospodarczej, zaopatrzenia ludności w produkty rybołówstwa oraz dla prawidłowego bilansu żywnościowego w państwach członkowskich, a także mając na uwadze jego istotny wkład w dobrobyt społeczno-gospodarczy społeczności przybrzeżnych, rozwój lokalny, zatrudnienie, utrzymywanie lub tworzenie różnych form działalności gospodarczej i miejsc pracy na wszystkich poziomach sektora rybołówstwa, zaopatrzenie w świeże ryby oraz utrzymywanie lokalnych tradycji kulturowych;
- B. mając na uwadze, że Wspólna Polityka Rybołówstwa (WPRyb) musi brać pod uwagę widoczne różnice między flotami, ich segmentami, odławianymi gatunkami, narzędziami połowowymi, wydajnością, preferencjami konsumentów i ilością ryb spożywanych przez statystycznego mieszkańca w poszczególnych państwach Unii Europejskiej, a ponadto uwzględniając specyfikę działalności rybackiej, wynikającą z jej struktury społecznej oraz z różnic strukturalnych i przyrodniczych między poszczególnymi regionami rybackimi;
- C. mając na uwadze, że WPRyb powinna gwarantować utrzymanie działalności rybackiej w sposób zrównoważony i trwały na wszystkich wybrzeżach państw UE, w oparciu o zdecentralizowane zarządzanie i zapewniając pracownikom sektora rybołówstwa poziom życia i warunki pracy porównywalne z poziomem zapewnionym pracownikom innych sektorów produkcji w UE;
- D. mając na uwadze, że w ogólnym kontekście sektora rybołówstwa prowadzone na niewielką skalę rybołówstwo przybrzeżne i nieprzemysłowe ma szczególne znaczenie z punktu widzenia gospodarczego, społecznego, środowiskowego i kulturowego, co należy odpowiednio uznać i uwypuklić w ramach WPRyb;
- E. mając na uwadze, że trwałość zasobów rybołówstwa jest kwestią kluczową dla zagwarantowania kontynuacji działalności rybackiej i przetrwania omawianego sektora w perspektywie długoterminowej;
- F. mając na uwadze, że wspieranie trwałego rozwoju danego regionu powinno podkreślać znaczenie współdziałania między naturalnymi i ludzkimi elementami środowiskowymi, a także promować wysoką jakość życia społeczności zamieszkujących tereny nadbrzeżne, oraz mając na uwadze, że polityka rybołówstwa musi wychodzić z założenia, że istnieje współzależność między dobrobytem tych społeczności a równowagą ekosystemów, której są one integralną częścią;

- G. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i społeczny, który przechodzi sektor rybołówstwa, dotyka wszystkie floty rybackie i zagraża wielofunkcyjności sektora, a wraz z nią wytwarzaniu związanych z nią dóbr publicznych;
- H. mając na uwadze, że wielofunkcyjność sektora rybołówstwa przejawia się w różnych dziedzinach: gospodarczej, społecznej, historyczno-kulturowej, naukowej, edukacyjnej i środowiskowej;
1. potwierdza, że rybołówstwo jest jedną z podstawowych działalności służących zapewnieniu społeczeństwu żywności i uważa, że cel ten leży u podstaw każdej strategii politycznej w zakresie rybołówstwa;
 2. ponownie stwierdza, że WPRyb powinna sprzyjać modernizacji i zrównoważonemu rozwojowi sektora rybołówstwa, zapewniając jego rentowność społeczno-gospodarczą i trwałość zasobów rybnych, aby zagwarantować zaopatrzenie ludności w ryby, przyczynić się do samowystarczalności i bezpieczeństwa żywnościowego, utrzymać i tworzyć miejsca pracy oraz by poprawić warunki życia rybaków, a także zapewnić trwały rozwój obszarów przybrzeżnych najbardziej uzależnionych od rybołówstwa;
 3. uważa, że wielofunkcyjność sektora rybołówstwa przejawia się w wielu dziedzinach, które bezsprzecznie przyczyniają się do produkcji dóbr publicznych, z których korzystają wszystkie społeczności, a nie tylko społeczności żyjące na obszarach przybrzeżnych;
 4. podkreśla, że w ogólnym kontekście sektora rybołówstwa prowadzone na niewielką skalę rybołówstwo przybrzeżne i nieprzemysłowe ma szczególne znaczenie z punktu widzenia gospodarczego, społecznego, środowiskowego i kulturowego, a także w kontekście wielofunkcyjności i produkcji dóbr publicznych; z tego względu podkreśla znaczenie uznania w przyszłej WPRyb specyfiki tego sektora, przy jednoczesnym opracowaniu korzystniejszych mechanizmów pomocy;
 5. podkreśla znaczenie sektora rybołówstwa dla rozwoju i dobrobytu społeczno-gospodarczego społeczności przybrzeżnych, a także jego wkład w rozwój lokalny oraz w bezpośrednie i pośrednie tworzenie miejsc pracy w sektorze; podkreśla, że w przyszłej WPRyb należy właściwie uwzględnić wszystkie powyższe aspekty, czego nie uczyniono w obecnej WPRyb w sposób całkowicie zadowalający;
 6. uważa, że WPRyb powinna sama i w połączeniu z innymi strategiami politycznymi przyczynić się do zachowania i tworzenia różnych rodzajów działalności gospodarczej i miejsc pracy na wszystkich poziomach sektora rybołówstwa, takich jak przemysł stoczniowy, przemysł przetwórczy produktów rybołówstwa, turystyka i gastronomia oraz wiele innych;
 7. podkreśla, że sektor rybołówstwa przyczynia się do zachowania ważnych aspektów dziedzictwa historyczno-kulturowego i tradycji lokalnych związanych z działalnością morską i z życiem mórz ogólnie; podkreśla, że w przyszłej WPRyb należy właściwie uwzględnić ten fakt, czego nie uczyniono w sposób całkowicie zadowalający w obecnej WPRyb;

8. podkreśla, że badania naukowe z dziedziny rybołówstwa stanowią kluczowe narzędzie zarządzania rybołówstwem, niezbędne dla określenia czynników, które wpływają na rozwój zasobów rybnych, dla przeprowadzenia oceny ilościowej oraz dla opracowania wzorców umożliwiających prognozowanie jego rozwoju, a także dla unowocześnienia sprzętu połowowego, statków oraz warunków pracy i bezpieczeństwa rybaków w oparciu o ich wiedzę i doświadczenie; uważa, że w ramach przyszłej WPRyb należy zwiększyć wsparcie dla gromadzenia i przetwarzania danych dotyczących zasobów rybnych;
9. zaznacza, że badania naukowe i gromadzenie danych społeczno-gospodarczych dotyczących rybołówstwa i związanych z nim rodzajów działalności na wszystkich poziomach mają jeszcze większe znaczenie przy ocenie wyników praktycznych strategii politycznych, przy identyfikowaniu problemów, usuwaniu barier i ograniczeń oraz przy poszukiwaniu i opracowywaniu rozwiązań; uważa, że przyszła WPRyb nie może zaniedbywać tej dziedziny, lecz zwiększać wsparcie dla gromadzenia i upowszechniania danych społeczno-gospodarczych;
10. podkreśla, że badania naukowe powinny uwzględniać społeczny, ekologiczny i gospodarczy aspekt rybołówstwa; uważa za kluczowe dokonanie oceny wpływu poszczególnych systemów/instrumentów zarządzania rybołówstwem na zatrudnienie i dochody w środowiskach rybackich;
11. uważa, że UE musi uznać i wspierać ważną rolę sektora rybołówstwa przy wspieraniu edukacji i badań naukowych w dziedzinach zajmujących się badaniem wód morskich, wód ujść rzek i wód słodkich;
12. podkreśla, że Wspólna Polityka Rybołówstwa zakłada sprawiedliwe finansowanie wspólnotowe, aby zapewnić zrównoważoną z punktu widzenia gospodarczego, środowiskowego i społecznego eksploatację zasobów wodnych, wielofunkcyjność oraz skuteczne i przynoszące korzyści wytwarzanie dóbr publicznych;
13. uważa, że wielofunkcyjność sektora rybołówstwa powinna zostać całkowicie uwzględniona w planie finansowania WPRyb; sprzeciwia się jakiegokolwiek formie ponownego przesunięcia kosztów WPRyb na szczebel krajowy;
14. nalega, aby utrzymać zasadę zbieżności przy przydzielaniu środków z funduszy strukturalnych i funduszy spójności, w tym z Europejskiego Funduszu Rybołówstwa (EFR), w poszanowaniu zasady solidarności i spójności gospodarczo-społecznej; zwraca uwagę na bardzo niski wskaźnik wykorzystania środków finansowych z EFR w związku z kryzysem gospodarczym, w szczególności w państwach najsłabszych z gospodarczego punktu widzenia, co zagraża wielofunkcyjności i wytwarzaniu dóbr publicznych; nalega, aby Komisja zaproponowała środki, które podniosłyby wskaźnik wykorzystania funduszy na wszystkich osiach EFR;
15. podkreśla konieczność dalszego przyznawania przez Europejski Fundusz Rybołówstwa pomocy na renowację i modernizację floty rybackiej – szczególnie na wymianę silników ze względów bezpieczeństwa, ochrony środowiska i oszczędności paliwa – przede wszystkim na rzecz prowadzonego na niewielką skalę rybołówstwa przybrzeżnego i

nieprzemysłowego, oraz na wymianę statków ponad dwudziestoletnich, które już nie spełniają wymogów bezpieczeństwa;

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.